

عنوان مقاله:

بررسی مشکلات گردشگری دینی در شیراز

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

میترا عباسی - کارشناسی ارشد بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی شیراز

خلاصه مقاله:

جهانگردی طبیعت جزئی تفکیک ناپذیر از توسعه پایدار به حساب می آید و به نوعی از انواع جهانگردی اطلاق می شود که دوستدار محیط زیست بوده و در مقابل جهانگردی متداول قرار می گیرد. با گسترش مراکز شهری و رشد پدیده شهرنشینی، اشتیاق به سیاحت و سیر و سفر افزون شده است؛ به طوری که مشتاقان این امر با عنوان گردشگر در اقصا نقاط کره زمین امر گذران اوقات فراغت را تکامل بخشیده اند. شهر شیراز به عنوان یکی از کلان شهر های ایران و همچنین به عنوان سومین شهر مذهبی کشورمان، دارای جاذبه های گردشگری فراوانی در زمینه های تاریخی، فرهنگی، هنری و به طور اخص مذهبی می باشد. آرامگاه شاهچراغ، شاهزاده قاسم و... مکان های گردشگری مذهبی شهر شیراز می باشند که متاسفانه عواملی چون کمبود امکانات رفاهی، نامناسب بودن مسیرهای منتهی به حرم، کمبود پارکینگ، عدم آشنایی گردشگران با فرهنگ گردشگری دینی و ... باعث رکود جریانگردشگری در شهر شیراز شده است. اما مهم ترین عامل بحث عدم رعایت بهداشت محیط توسط گردشگران می باشد که مشکلات عدیده ای را در اطراف مکان های زیارتی شهر به وجود آورده اند. مقاله حاضر با روش توصیفی، تحلیلی و بررسی اسناد مورد مطالعه در کتابخانه ها و دیگر منابع نوشتاری و همچنین مراجعه به سازمان های مربوطه، در پی شناسایی عوامل موثر در کاهش تعداد گردشگران شهر شیراز می باشد. در پایان با استفاده از تکنیک SWOT نقاط ضعف و قوت و فرصت ها و تهدیدات در مورد گردشگری شیراز مورد بررسی قرار می گیرد. نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر وجود مشکلات زیادی در عرصه امکانات رفاهی و تسهیلاتی، مشکلات مربوط به معابر و خیابان های اطراف و همچنین عدم رعایت اصول بهداشتی از طرف گردشگران و عدم آموزش گردشگران دینی در این مکان ها برای ساماندهی بهتر گردشگری زیارت می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری دینی، توسعه پایدار، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195658>

